

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Primæ partis conclusio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

uitatis ad æternitatem, finiti ad infinitum, quæ possit esse iusta comparatio?

Itaque frater charissime, satius multò est, ut vita tua ad tempus amarescat in pœnitentia, ne æternam amaritudinem sentiat in vindicta: Per fletus quidem ad gaudia peruenies, Veritate pollicente, quæ ait: Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Ad fletum verò per gaudia deuenies, hac eadem veritate attestante: Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis. Qui peregrinus non gemit, cuius non gaudebit, quia patriæ desiderium non est in illo: quamuis corpus tuum in mundo teneatur, tamen cor tuum in cælum præmittatur. Aliud autem est migrare corpore, aliud migrare corde: is migrat corpore, qui motu corporis mutat locum: is migrat corde, qui motu cordis mutat affectum.

Per pœnitentiam amaritudinem ad cælum peruenitur gaudia, Matth. 5. Extremum gaudii luctus occipat. Luc. 6.

*PRIMÆ PARTIS
CONCLUSIO.*

OB hæc & multa alia quæ in hanc sententiam dici poterant, planè vides frater charissime, quam instabilis & cauduca sit vitæ tuæ conditio, ut ne de temporis quidem securus sis momento, quod cum ita sit, periculosum tibi est in eo statu viuere, in quo de hac vita nolles decedere, cum de momento in momentum hoc possit accidere. Dum sanus es, sana tibi est pœnitentia: dum infirmus, infirma: dum fueris mortuus, tibi erit mortua. Tempus vitæ breue est: quantumque id bene

Pœnitentia in vita tantum salutaris.

Tempus vitæ humanæ breuissimum est, ergo dum tempus ha-

hemus, ope-
remur bo-
num ad
omnes.
Eccles. 12.
Eccles. 5.
1. Theff. 5.
Plal. 7.

Luca 3.
Valerius.
Lento enim
gradu ad
vindictam
sui diuina
procedit ira,
& tardita-
tem sup-
plicii gra-
uitate pen-
sat.

Notandum.
Deus gra-
uiter punit
expectatum,
nec pœni-
rentem.

Augustinus.
Nolite ne-
gligere,
quod vos
pius Domi-
nus pec-
cantes susti-
net, quia
quanto diu-
rius expe-
ctat, vt e-
menderis,
tanto gra-
uius iudica-
bit, si negle-
xeritis. Lon-
ga vita non
pœnitenti
est causa
maioris da-
mationis.

beatęque transegeris, & asperam egeris pœni-
tentiam, adhuc tamen in articulo tuę mortis,
velles egisse maiorem. Memento igitur Crea-
toris tui in diebus iuventutis tuę, neque tar-
des conuerti ad Dominum, neque id dif-
feras in diem crastinum: dies enim Domini,
sicut fur in nocte, ita veniet, qua hora non pu-
tabis. Nisi citò conuersus fueris, Dominus in-
te gladium vibrabit sui furoris: tendet arcum
suum, & parabit illum, à cuius ventura ira vt
possis fugere, dignos fac fructus pœnitentię:
dum patiens & longanimis Dominus iram
suam continet, dum adhuc ferire differt: dum
te peccantem considerat, & tamen ad conuer-
sionem adhuc expectat: dum te in iniquitate
tolerat, vt te ab ea compescat.

Sed qui diutius toleraris, nec tamen ab
iniquitate tua compesceris: vnde à morte eripi
debueras, inde mortis vinculis te fortiùs allig-
gas, & quia accepta pœnitentię tempora di-
uertis ad culpam, tandem districtus iudex im-
pensa misericordię argumenta tibi conuertet
ad pœnam: tantò enim districtior ad iudicium
veniet, quantò tibi ante iudicium maiorem pa-
tientiam exhibet: quę nunc tolerat cum man-
suetudine, in iudicio exiget cum districtione.
Caue igitur indulta pœnitentię tempora par-
uipendas, caue ne salutis tuę curam negligas:
ne iudicis clementia & prorogata pietatis tem-
pora, tibi in maioris damnationis conuertantur
augmenta, ne ipsa vitę longinquitas, quam ac-
cepisti per Dei misericordiam, ad maledictio-
nis tibi crescat augmentationem. Ecce nunc

tem-

tempus reconciliationis & pœnitentiæ, non autem voluptatis & ineptæ lætitiæ: postea erit tempus retributionis & mercedis recipiendæ. Ecce, nunc tempus acceptabile, ecce, nunc dies salutis & diuinæ misericordiæ: postea erit tempus rigoris & districtæ iustitiæ. Tibi verò trans- eunt hi dies salutis, & non recogitas? tempore nil est pretiosus, & eo nil habes vilius? Solent mercenarii diligentius in fine laborare, quando recipiendæ mercedis vident tempus appropinquare: sic & tu quodcunque potest facere manus tua, instanter operare. Esto semper paratus, quia qua hora non putabis, si- lius hominis veniet, vt secundum opera tua te iudicet, grandis non restat tibi via, seu vigiles, seu dormias, seu quidquam aliud facias, incessanter magis magisque morti appropinquas, cui vicinior es quàm putas. Tu igitur si sapiens, tota vita tua mori disces, omni hora paratus, quasi eadem sine dubio esses moriturus: semper cogitabis te moriturum, quem scis necessariò moriturum: quantumcunque vixeris, tandem morieris. Quod si ita est, non est tibi valde curandum, quid accidat, vt moriaris, sed moriendo, quò ire cogaris: mortem enim nihil aliud facit aut bonam aut malam, nisi quod sequitur mortem: mors peccatorum pessima. Sanctorum verò in conspectu Domini mors est pretiosa: quam nobis præstare dignetur IESVS CHRISTVS Dominus & Deus noster.

Amen.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

C 5

IN-

Nunc tempus pœnitentiæ, postea tempus retributionis & mercedis.

Tempus pœnitentiæ frustra non terendum. Similitudo.

Eccles 9.
Luca 12.
Quidquid agimus morti semper appropinquamus.

Moriendum est.

Psal. 35.

Psal. 115.